

НАРЕДБА

НА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕТО И АДМИНИСТРИРАНЕТО НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА АПРИЛЦИ

(Приета с Решение №45, Протокол №10/28.02.2008г. от заседание на Общински съвет Априлци.)

Актуализирана с: Решение №168, Протокол №23/29.01.2009г. от заседание на Общински съвет Априлци (изменения в чл.15 и в чл.35-ал.1 и ал.2); Решение №304, от Протокол № 42/28.01.2010г. (допълват се чл.32 и чл.34, отменят се текстовете на § 1, § 2, § 3, § 4, § 5, приемат се нови § 1, § 2, § 3 и § 4; § 6 и § 7 стават съответно § 5 и § 6); Решение №409, Протокол № 60/27.01.2011г., Решение № 17, Протокол №7/ 29.12.2011г. (изменя се чл. 15, ал. 1); Решение №18, Протокол №7/29.12.2011г. (изменя се чл.41); Решение № 134, Протокол №19/ 30.08.2012г. (отменя ал. 2, ал. 5 и ал. 6 от чл.58); Решение №303, Протокол №37/19 .12.2013г. (изменя се чл.45); Решение №204/23.08.2016г., Протокол №13 на ОбС Априлци (добавя се раздел VII), Решение №508, Протокол №54/31.01.2019г.; Решение №587, Протокол №64/29.08.2019г. (отменя Чл.15, ал.3, Изменя Чл.15, ал.1 и ал.2);

2008г.

Глава първа Общи положения

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Априлци.

Чл.2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху гаренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имуществва;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък.
7. (нова – реш. 409/27.01.2011г.) Туристически данък
8. Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл.5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания по реда на ДОПК.

(3) (нова-реш. 409/27.01.2011г.) Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(4) (нова-реш. 409/27.01.2011г.) В производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители. Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, за задължения за данъци и такси по този закон се представя удостоверение само за задълженията за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно седалище, на задълженото лице.

(5) (нова- реш. 409/27.01.2011г.) Служителите се определят със заповед на кмета на общината.

(6) (нова- реш. 409/27.01.2011г.) Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на Националната агенция за приходите.

Чл.6. Общинският съвет определя условията и реда за информиране и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Глава втора Местни данъци

Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл.7. (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл.8, т. 1 от Закона за устройство на територията.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) (отм-реш. 409/27.01.2011г.)

Чл.8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) (нова- реш. 409/27.01.2011г.) За имот - държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление

Чл.9. Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл.10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на общината;
2. по банков път - по банковата сметка на общината;
3. с пощенски запис.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.11. (1) (изм- реш. 409/27.01.2011г.) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове : от 1 март до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

Чл.12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът.

Чл.15. (1) (изм.- реш. 587/29.08.2019г.) За физическите лица размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 2 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

(2) (изм.- реш. 587/29.08.2019г.) За предприятията размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 3 на хиляда върху по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка на недвижимия имот.

(3) (отм.- реш. №587/29.08.2019г.)

Чл.16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.17. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е отчетната им стойност, а за жилищните имоти на предприятията - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(2) (изм- реш. 409/27.01.2011г.) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по - високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл.18. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл.19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) (нова-реш. №508, протокол №54/31.01.2019г.) В случай, че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал.1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен в чл.15 се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основния жилища.

Чл.20. (1) (изм- реш. 409/27.01.2011г.) Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл. 14 от Закона за местните данъци и такси. В сила от 01.07.2011 г.

(2) (нова-реш. №508, протокол №54/31.01.2019г.) т.1. При придобиване имот по наследство декларацията по ал.1 се подава в срока по чл. 25;

т.2 В случай, че не е подадена декларация по т.1 от наследниците или заветниците, след изтичане на срока по чл.25 служителят по чл.4, ал.1 от ЗМДТ образува партуга за наследеният недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

Чл.21. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл.19 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл.22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имуществата в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имуществата на български граждани, ако постоянно им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договърът е сключен в изпълнение на задължение по

закон.

Чл.24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.25. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.25 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина - по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл.26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.28. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца - 0,7 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;
2. за лица, извън посочените в т. 1 - 5 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.29. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 и чл.39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.30. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.31. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.32. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) АLINEЯ 1 не се прилага за моторни превозни средства, внесени в страната като нови.

(4) АLINEЯ 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(5) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

(6) (Нова- Решение №304, от Протокол № 42/28.01.2010г.)Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

Чл.33. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.34. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето. (Допълнение- Решение №304, от Протокол № 42/28.01.2010г.)Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл.35. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

- а) 0,7 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

- б) 4 на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".
- (2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 2,6 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.
- (3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) (изм- реш. 409/27.01.2011г.) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничениите вещни права върху недвижим имот и моторни превозни средства, а в случаите по чл. 44, ал. 3 от Закона за местните данъци и такси - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл.37.а (1) (нов-реш. №508, протокол №54/31.01.2019г.) Съдиите, нотариусите, областните управители, кметовете на общините и други длъжностни лица извършват сделката или действието, с което се придобиват, учредяват, изменят или прекратяват вещни права, след като се установят, че са платени данъците по тази глава за имуществото, което е предмет на сделката или действието.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл.38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.40. Собствениците на превозни средства декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им по реда на чл.54 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.41. (1) (изм.-реш. №508, протокол №54/31.01.2019г.) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. годишният данък се състои от два компонента - имуществен и екологичен и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК}$$

Където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т.

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т.1

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на точка 2 1.

1. Имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила по следната формула:

$$\text{ИмК} = (\text{СкW} \times \text{Кrn}),$$

Където

СкW е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, както следва:

1.1. до 55 kW включително – 0,48 лв. за 1 kW;

1.2. над 55kW до 74 kW включително – 0,76 лв. за 1 kW;

- 1.3. над 74 kW до 110 kW включително – 1,54 лв. за 1 kW;
- 1.4. над 110 kW до 150 kW включително – 1,72 лв. за 1 kW;
- 1.5. над 150 kW до 245 kW включително – 2,24 лв. за 1 kW;
- 1.6. над 245 kW – 2,94 лв. за 1 kW;

К_{зп} е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство

Коефициент

Над 20 години 1,1

Над 15 до 20 години включително 1

Над 10 до 15 години включително 1,3

Над 5 до 10 години включително 1,5

До 5 години включително 2,3

2. Екологичният компонент се определя, в зависимост от екологичната категория на автомобила, в следните граници:

2.1. Без екологична категория, екологична категория „Евро1“ и „Евро2“ - 1,25

2.2. Екологична категория „Евро3“ - 1,05

2.3. Екологична категория „Евро4“ - 0,90

2.4. Екологична категория „Евро5“ - 0,70

2.5. Екологична категория „Евроб“ и "EEV" - 0,50

(2) Данъкът за ремаркета на леки и товарни ремаркета с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. в размер, както следва:

1. товарно ремарке - 7,00 лв.

2. къмпинг ремарке - 14,00 лв.

(3) Данъкът за моторни е в размер 14,40 лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – 17,28 лв.

2. над 125 до 250 куб. см включително – 36,00 лв.

3. над 250 до 350 куб. см включително – 50,40 лв.

4. над 350 до 490 куб. см включително – 72,00 лв.

5. над 490 до 750 куб. см включително – 108,00 лв.

6. над 750 куб. см – 144,00 лв.

(4) Данъкът за триколка на база общото тегло е както следва:

1. до 400 кг включително – 5,76 лв.

2. над 400 кг – 8,64 лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – 72,00 лв.

2. над 22 места, вкл. мястото на водача – 144,00 лв.

(6) Данъка за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т., но не повече от 12 т. в размер на 14,00 лв. на всеки започнати 750 кг. товарносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	11,52 лв.	40,32 лв.
	18	20	40,32 лв.	92,16 лв.
	20	22	92,16 лв.	211,68 лв.
	22	25	273,60 лв.	492,48 лв.
	25	26	492,48 лв.	864,00 лв.
	26	28	492,48 лв.	864,00 лв.
	28	29	476,64 лв.	574,56 лв.
	29	31	574,56 лв.	943,20 лв.
	31	33	943,20 лв.	1308,96 лв.
	33	38	1308,96 лв.	1988,64 лв.
	38	-	1450,08 лв.	1971,36 лв.
Б) с три и повече оси	36	38	921,60 лв.	1267,92 лв.
	38	40	1278,72 лв.	1768,32 лв.
	40	-	1768,32 лв.	2616,48 лв.

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от - 72,00 лв.

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона е в размер - 144,00 лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

- от 11 kW до 18 kW включително – 7,20 лв.
- над 18 kW до 37 kW включително – 10,08 лв.
- над 37 kW – 14,40 лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер - 36,00 лв.

(12) (изм- реш. 409/27.01.2011г.) Данъкът за моторни шейни и превозни средства от категория L7 е по Закона за движението по пътищата е в размер - 72,00 лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	групи системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	43,20 лв.	87,84 лв.
	13	14	87,84 лв.	241,92 лв.
	14	15	241,92 лв.	341,28 лв.
	15	-	341,28 лв.	771,84 лв.
Б) с три оси	15	17	87,84 лв.	152,64 лв.
	17	19	152,64 лв.	312,48 лв.
	19	21	312,48 лв.	406,08 лв.
	21	23	406,08 лв.	624,96 лв.
	23	-	624,96 лв.	972,00 лв.
В) с четири оси	23	25	406,08 лв.	411,84 лв.
	25	27	411,84 лв.	642,24 лв.
	27	29	642,24 лв.	1019,52 лв.
	29	-	1019,52 лв.	1512,00 лв.

Чл.42. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

- за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер - 1 лв. за всеки започнат бруто тон;
- за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер - 1,00 лв за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер - 0,10 лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;
- за един джет - в размер - 100,00 лв.
- за ветроходни и моторни яхти - в размер - 20,00 лв. за всеки започнат бруто тон;
- за скутери - в размер - 2,70 лв. за киловат;
- за влекачи и тласкачи - в размер - 0,14 лв. за киловат;
- за речни несамходни плавателни съдове - в размер - 0,50 лв. за тон максимална товароносимост.

Чл.43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

- за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети - 20,00 лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;
- за параплан - 12,00 лв.
- за делтаплан - 12,00 лв.
- за мотоделтаплан - 20,00 лв.
- за свободен балон - 30,00 лв.

б. за планер - 30,00 лв.

Чл.44. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.45. (1) (отм.-реш. №508, протокол №54/31.01.2019 г.)

(2) За моторни и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ - с 60 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 3 от ЗМДТ данък.

(3) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория „Евро 4“, данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“, „Евро 6“ и „ЕЕV“ - с 50 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 от ЗМДТ данък.

(4) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабо населените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, при условие че не се използват за други цели.

(5) (нова.- реш. №508, протокол №54/31.01.2019 г.) Когато в регистъра по чл. 54, ал.1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 46. (1) (изм-реш. 409/27.01.2011г.) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове : от 1 март до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) (нова - реш. 409/27.01.2011г.) Заплащането на данъка е условие за редовност при годишния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява с представяне на издаден или заверен от общината документ.

Чл.47. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината, по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, подал декларацията, а когато не е подадена такава и в случаите по чл.54, ал.2 от Закона за местните данъци и такси - в приход на общината, в която е регистрирано превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл.48. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и
2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията за вътреобщностно придобиване по чл.99 и чл.100, ал.2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.49. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесенят, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се deregистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.50. За целите на патентния данък могат да се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

Чл.51. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл.52. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. (изм- реш. 409/27.01.2011г.) физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 от приложение № 4, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най - висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага.

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.53 е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.51, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.53. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) (изм- реш. 409/27.01.2011г.) Лицата декларират с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7 - дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал. 1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2.

Чл.54. (1) Данъчните декларации по чл.53 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място - в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

Чл.55. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място - в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл.54, ал.2 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника.

Чл.56. Лицата по чл.48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 2.

Раздел VI

Туристически данък

Чл. 57. (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон и местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 58. (1) Размерът на данъка се определя, за всяка, реализирана нощувка в средствата за подслон и местата за настаняване за всички населените места в общината в размер на:

1. 0,30 лв. за нощувка за . категория 1 звезда
2. 0,30 лв. за нощувка за . категория 2 звезди
3. 0,30 лв. за нощувка за . категория 3 звезди
4. 0,30 лв. за нощувка за . категория 4 звезди
5. 0,30 лв. за нощувка за . категория 5 звезди

(2) Размерът на дължимия туристически данък за януари 2011 г. за средствата за подслон и местата за настаняване се определя, както следва:

1. категория 1 звезда - 0,60 лв. за нощувка;
2. категория 2 звезди - 0,80 лв. за нощувка;
3. категория 3 звезди - 1,00 лв. за нощувка;
4. категория 4 звезди - 1,00 лв. за нощувка;
5. категория 5 звезди - 1,00 лв. за нощувка.

(3) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(4) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

(5) Когато сборът на данъка по ал. 2 за календарната година е по-малък от 30 на сто от данъка, определен при пълен капацитет за средството за подслон или мястото за настаняване, разликата се внася от данъчно задълженото лице в приход на бюджета на общината по местонахождение на средството за подслон или мястото за настаняване до 1 март на следващата календарна година, независимо дали обектът се използва.

(6) Разликата по ал. 4 се определя по следната формула:

$$P = (PД \times ПК \times Д \times 30 / 100) - ДД, \text{ където:}$$

P е разликата за внасяне;

PД - размерът на данъка по ал. 1;

ПК - пълният капацитет на броя на леглата в средството за подслон или мястото за настаняване за календарната година;

Д - брой дни в годината;

ДД - сборът на дължимия данък по ал. 2 за календарната година.

Чл. 59. Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 10, ал. 2 от Закона за туризма.

Раздел VII

Данък върху таксиметров превоз на пътници

(нов реш. № 204/23.08.2016г. Протокол № 13 на ОбС Априлци)

Чл. 60. (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел V от Наредбата.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на общината по Закона за автомобилните превози.

Чл. 61. (1) Годишния размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници в общината за съответната година в размер на 300 лева.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 62. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък в общината, за територията на която е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл. 63. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на общината, за територията на която е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 64. (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\text{ДДТГ} = \text{ГДТПП} \times \text{БМ}$$

Където

ДДТГ е дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;
ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 61, ал.(1) от Наредбата

БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на издаване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения годишен данък се възстановява недължимо внесената част, определена по следната формула:

$$\text{НВДТПП} = \text{ПГДТПП} \times \text{БМ}$$

Където

12 НВДТПП е недължимо внесена част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПГДТПП е платеният годишен данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 65. Данъкът по чл. 61 от Наредбата се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 66. Възстановяване на надвнесен данък по чл. 64, ал. 2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Преходни и заключителни разпоредби

§1.(Нов- Решение №304, от Протокол № 42/28.01.2010г.)Общинският съвет определя размерите на данъка върху недвижимите имоти и данъка при придобиване на имущества за 2010 г. до 31 януари 2010 г. В случай че в този срок не са определени нови размери, за 2010 г. се прилагат размерите на данъците, действащи към 31 декември 2009 г.

§ 2.(Нов- Решение №304, от Протокол № 42/28.01.2010 г.)До определяне на размерите по § 1 данъкът при придобиване на имущества по чл. 32 се определя въз основа на размерите, действащи към 31 декември 2009 г.

§ 3.(Нов- Решение №304, от Протокол № 42/28.01.2010 г.)За 2010 г. първата вноска на данъка по чл. 11, ал. 1 се внася в срок от 1 март до 30 април. На предплатилите пълния размер на данъка в този срок се прави отстъпка 5 на сто.

§4.(Нов- Решение №304, от Протокол № 42/28.01.2010 г.)За притежаваните нежилищни имоти и за нежилищните имоти, върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване, предприятията подават декларации по чл. 14 в срок до 30 юни 2010 г.

§5. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 6. Тази наредба се издава на основание чл.1,ал.2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила от 07.03.2008 г.(след разгласяването ѝ по приетия от общинския съвет начин). Настоящата наредба е приета с Решение №45, Протокол №10/28.02.2008г. от заседание на Общински съвет Априлци.

Наредбата е актуализирана с: Решение №168, Протокол №23/29.01.2009г. (изменения в чл.15 и в чл.35-ал.1 и ал.2); Решение №304, от Протокол № 42/28.01.2010г. (допълват се чл.32 и чл.34, отменят се текстовете на § 1, § 2, § 3, § 4, § 5, приемат се нови § 1, § 2, § 3 и § 4; § 6 и § 7 стават съответно § 5 и § 6); Решение №409, Протокол №60/27.01.2011г., Решение№ 17, Протокол № 7/ 29.12.2011г.(изменя се чл. 15, ал. 1); Решение №18, Протокол№ 7/ 29.12.2011г. (изменя се чл.41), Решение №134, Протокол№ 19/ 30.08.2012г. (отменя ал. 2, ал. 5 и ал. 6 от чл.58), Решение №303, Протокол №37/19.12.2013г. (изменя се чл.45), Решение.№ 204/23.08.2016г. Протокол №13 на ОбС Априлци (добавя се раздел VII), Решение №508, протокол №54/31.01.2019г.; Решение №587, Протокол №64/29.08.2019г. (отменя Чл.15, ал.3, Изменя Чл.15, ал.1 и ал.2);

Приложение № 1 към чл.50.

Зона	Населени места/улици
I-ва	кв. Център и кв. Острец
II-ра	кв. Вигима и кв. Зла река
III-та	с. Скандало, с. Велчево и с. Драшкова поляна

Приложение № 2 към чл. 56.

**Видове патентни дейности и годишни размери на данъка
Патентни дейности**

1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи - **данъкът се определя за стая**

1 и 2 звезди – 50,00 лв.

2. Заведения за хранене и развлечения, данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект

а) ресторанти:	
1—2 звезди	5,00 лв.
3 звезди	25,00 лв.
б) заведения за бързо обслужване:	
1—2 звезди	3,00 лв.
3 звезди	15,00 лв.
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква “е”:	
1—2 звезди	3,00 лв.
3 звезди	15,00 лв.
г) кафе-сладкарници	
1—2 звезди	3,00 лв.
3 звезди	20,00 лв.
д) барове:	
— дневни:	
2 звезди	20,00 лв.
3 звезди	30,00 лв.
— нощни:	
2 звезди	40,00 лв.
3 звезди	50,00 лв.
е) бюфети, каравани и павилиони — за обект:	
	80,00 лв.

3. Търговия на гребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя в размер за 1 кв. м нетна търговска площ:

I-ва зона – 6,00 лв.

II-ра зона – 4,00 лв.

III-та зона – 2,00 лв.

4. Платени паркинги – 5,00 лв. за 1 брой място за паркиране.

5. Дърводелски услуги – 100,00 лв.

6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги – 40,00 лв.

7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали – 1000,00 лв.

8. Обущарски и шапкарски услуги – 40,00 лв.

9. Металообработващи услуги – 100,00 лв.

10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно - фризьорски услуги – 100,00 лв. за работно място.

11. Машинописни и/или копирни услуги – 180,00 лв. на брой устройство.

12. Козметични услуги, поставяне на татуировки – 130,00 лв. за работно място.

13. Маникюр, педикюр – 60,00 лв. за работно място.
14. Часовникарски услуги – 60,00 лв.
15. Тапицерски услуги – 180,00 лв.
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми – 240,00 лв.
17. Авторемонтни, автоменекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства – 360,00 лв.
18. Ремонт на електро и водопроводни инсталации – 150,00 лв.
19. Стъкларски услуги – 100,00 лв.
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — 100,00 лв.
21. Отдаване на видеокасети под наем — 300,00 лв.
22. Компаньонки и компаньони – 3000,00 лв.
23. Масажистки и масажисти – 500,00 лв.
24. Гагатели, екстрасенси и биоенерготерапевти – 2000,00 лв.
25. Фотографски услуги – 200,00 лв.
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — 500,00 лв.
27. Санитарни възли, наети под аренда — 150,00 лв.
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанци, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — 50,00 лв.
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — 50,00 лв.
30. Заложни къщи - данъкът се определя в размер на 3000,00 лв.
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература – 30,00 лв.
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — 300,00 лв.
33. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения , както следва:
 - а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е 150,00 лв.
 - б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е 8,00 лв.
 - в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор е в размер на 40,00 лв., и билиард — данъкът за маса е 40,00 лв.
34. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя, както следва: за 1 кв.м. — 1,50 лв. и за един фитнес уред — 300,00 лв.
35. Химическо чистене, пране и гладене — 133,00 лв. на брой съоръжения
36. Мелничарски услуги:
 - а) За мелници за брашно — 18,00 лв. на линейен сантиметър от дължината на млевната линия.
 - б) За мелници за фураж стационарни — 600,00 лв.
37. Услуги с атрактивен характер:

а) корабчета	750,00 лв. на брой
б) лодки	450,00 лв. на брой
в) яхти	900,00 лв. на брой
г) джетове	900,00 лв. на брой
д) влакчета	30,00 лв. на място
е) файтони	75,00 лв. на място

ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	150,00 лв. на брой оборудване
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кърки, сноубордове, шейни	150,00 лв. на брой оборудване
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150,00 лв. на място
к) детски колички и моторчета	150,00 лв. на брой
л) стрелбища	300,00 лв. на брой стрелбище
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства — за брой моторно превозно средство в следните размери:	
а) мотореди, мотоциклети	200,00 лв.
б) други МПС	400,00 лв.
39. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — 2000,00 лв. за брой моторно превозно средство.	
40. Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:	
а) комбайн — 330,00 лв.	
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини — 110,00 лв.	
в) прикачни, навесни и стационарни машини — 11,00 лв.	